

Είναι άξιο απορίας πως καταφέρονται οι άνθρωποι εναντίον της εκκλησίας, του Χριστού και των αγίων. Παρατηρείται το φαινόμενο αυτό σε παγκόσμια κλίμακα, που άλλες φορές δρουν οργανωμένα “μυστήριο της ανομίας” (μασονία, πορνογραφία, ρυπαρή φιλοσοφία, αιρέσεις)

και άλλες φορές ατομικά ο καθένας αραδιάζει ότι του “κατεβαίνει στο κεφάλι” χωρίς επιχειρήματα, χωρίς αποδείξεις, χωρίς φόβο Θεού (κώδικας ντα βιντσι, τάφος του Ιησού(!))

Γιατί ασχολούνται όμως τόσο πολύ με κάτι το οποίο δεν πιστεύουν και το θεωρούν παραμύθι, ή μήπως δεν είναι πιο ανόητοι εκείνοι που αναλώνονται για να πολεμήσουν ένα παραμύθι;

Γιατί αντιδρούν με το μισθοδοσία των κληρικών από το κράτος και όχι με την μισθοδοσία των μουφτήδων;

Γιατί τους ενοχλούν οι αγίες εικόνες και όχι τα αγαλματάκια του Βούδα ή άλλα μενταγιόν βλάσφημα;

Γιατί τους ενοχλούν τα άγια Μυστήρια και όχι η τηλεπάθεια, υπνωτισμός, μαγεία, τηλεμεταφορά (με τα οποία πολύ εξοικειωθήκαμε);

Γιατί οι αναρχικοί και η σύγχρονη νεολαία γράφουν παντού για θάνατο ενώ ο Χριστός μιλάει για Ζωή;

Γιατί τους ενοχλεί η άποψη της Εκκλησίας και του Χριστού όταν διατυπώνεται, και όχι ο καθένας που θέλει να έχει άποψη για όλα;

Γιατί πολλοί προτιμούν ανεξέταστα πολλούς ψεύτικους πολυθεϊστικούς θεούς από την αγία Πίστη;

Γιατί να προτιμούμε να διαβάζουμε οτιδήποτε εκτός από την αγία Γραφή και τους Πατέρες, και παρ' όλα αυτά ενώ δεν έχουμε ιδέα από Ορθοδοξία να το παίζουμε αυθεντίες;

Γιατί δεν υπάρχει κανείς να σταματήσει τα αισχρά περιοδικά που κρέμονται σε σύρματα

γύρω από τα περίπτερα προβάλλοντας με λάμψη ότι διατροφικό διαθέτουν και από που και γιατί προωθούνται ειδωλολατρικά ή αιρετικά περιοδικά;

Γιατί έχουμε την αντίληψη ότι όλοι θέλουν και πρέπει να έχουν αλλά μόνο η Εκκλησία και οι άνθρωποι της δεν πρέπει να έχουν. Και ενώ όλοι ομιλούν για δικαίωμα ιδιοκτησίας, όλοι σχεδόν πιστεύουν ότι μονό η Εκκλησία δεν έχει τέτοιο δικαίωμα. Και το Κράτος, και οι Οργανισμοί και οι Δήμοι, και τα σχολεία και τα Ιδρύματα και οι σύλλογοι έχουν περιουσία κατοχυρωμένο από το νόμο και μόνο η Εκκλησία θεωρείται ότι δεν πρέπει να έχει.

Γιατί να προτιμούμε την γιόγκα από την προσευχή και την μετάνοια και γιατί να προτιμούμε το μάντρα και τον διαλογισμό και όχι την ευχούλα που θα μας αγιάσει “Κύριε Ιησού Χριστέ, ελεησον με τον αμαρτωλό”

Γιατί τέλος άραγε κάποιος να είναι σταυρωτός του Χριστού και άλλοι Απόστολοι και Μάρτυρες;

Και η λίστα αυτών των «γιατί;» συνεχίζεται επί μακρών. Και παρ' ολο το φανερό μίσος, προσθέτουν και την κατηγορία ότι η Εκκλησία τους κάνει πλύση εγκεφάλου και δεν τούς αφήνει ελεύθερους – ασύδοτους. **Ρωτώ λοιπόν με ποιόν τρόπο;**

Τους ανάγκασε κανένας να πηγαίνουν Εκκλησία, να προσεύχονται, να εξομολογούνται, να κοινωνούν; Ασφαλώς όχι. Τους αφήνει ελεύθερους η Εκκλησία, να κάνουν και να λένε ότι θέλουν, παρ' όλο που οι περισσότεροι από αυτούς θέλουν να υπογράψουν σαν Ορθόδοξοι Χριστιανοί.

Ποια η ταυτότητά μας, ποιες οι ευθύνες μας; Είμαστε ή δεν είμαστε Ορθόδοξοι; Ο καθένας ας διαλέξει παράταξη. Πάντως το να θέλουμε να λεγόμαστε Ορθόδοξοι και ύστερα να αρνούμαστε την πίστη μας ευκαίρος, ακαίρως, αυτό κάθε άλλο παρά εντιμότητα και σωφροσύνη δείχνει.

Δεν θέλω να καταλήξω κάπου, αλλά να μεταδώσω στον καθένα, τον πόνο, την πικρία που νιώθω. Μακάρι να μην είχαμε τόσο πήλινα μάτια και να πηγαίναμε σαν τον Απ. Παύλο μέχρι “τρίτου ουρανού” Σίγουρα θα βιώναμε ποιο πολύ τον Θεό αν ήμασταν “καθαροί τη καρδία”, αν είχαμε επίγνωση του τι πραγματικά είμαστε.

Ω! πανηγύρι θα γινόταν η ζωή μας αν μετανοούσαμε, θα ζούσαμε την χαρά των αγίων και όχι την ευχαρίστηση της αμαρτίας. Θα προτιμούσαμε χίλιες φορές να μαρτυρήσουμε για τον Χριστό (σαν άλλοι Αγ. Γιώργηδες, σαν άλλοι νεομάρτυρες.) από το να ζούμε φιλόδοξα, φιλήδονα, φιλάργυρα.

Ο Θεός ένα πράγμα θέλει, την μετάνοιά μας, γι' αυτό και μακροθυμεί. Και οι ιερείς δέονται
“Χριστιανά τα τέλη της ζωής ημών”

Κωνσταντίνος Αναγνώστου